

OBEC DRÁSOV

DRÁSOVSKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 1
Březen 2005

Vážení spoluobčané,

a tak se zdálo, že si můžeme oddechnout, tvářit se spokojeně a chystat se na svátky jara – Velikonoce. Vždyť jsme vybudovali v naší obci něco, co daleko široko není. Je to stavba školní tělocvičny, která je svým architektonickým řešením výjimečná. Bylo velice příjemné pozorovat hosty, kteří se ohromením jen tiše dívali. Za vše hovoří slova starosty Tišnova Ing. Františka Svobody „*moc vám tuto halu závidím, ale ještě více Vám ji přeji*“. Toto bylo snad nejhezčím uznáním.

V tomto roce chceme uvést do provozu v Obecním domě dvě třídy ZŠ pro nejmenší žáčky a pokračovat na akcích, které jsou vám již známé.

Je sice pravda, že Murphyho zákony fungují zcela spolehlivě a že se tedy pokazí i to, co se pokazit snad ani nemůže.

Ale na tomto světě snad podle zákona vesmíru musí být vše vyrovnáno, tedy jinak - zlo musí vyvážit dobro. Jaké procento lidí je moc zlých, tak takové procento je velice dobrých a podobně. Asi proto, když jsme postavili nádhernou sportovní halu, tak muselo přijít zlo.

A tak se objevila povodeň. Vše šlo tak rychle, že z prvního stupně byl vyhlášen stupeň třetí. Velkým problémem bylo, že někteří rodiče nedávali pozor na děti, a ty se dostaly až do nebezpečné blízkosti divoké vody.

Na druhé straně si zaslouží moc velké poděkování členové SDH, pan Zdeněk Melkes HZS Tišnov, který koordinoval veškeré záchranné práce a všichni občané, kteří přiložili ruku k dílu. Korytem Lubě odhadem protékalo kolem 15 m³ vody za vteřinu.

Pan Stibůrek prošel záznamy v kronice o povodních, které obec Drásov postihly. V roce 1842 velká povodeň vzala mlýn v „Mezihohří“, který tam stával. Dole v obci však nedošlo ke škodám a z vděčnosti občané postavili v Mezihohří kříž. V roce 1862 byla velká voda a záplava přišla až po dům č. 49, další záplava bez větších následků postihla obec v roce 1887. V dalším období byly záplavy bez uvedených škod. 12. července 1922 po silné průtrži prošla obcí povodňová vlna bez následků a v roce 1997 od 5. do 8. července po dešti, který trval šedesát

hodin se hladina potoka nebezpečně zvedla, ale ke škodám nedošlo.

V minulém volebním období

byly upraveny břehy potoka, a tak byla zvýšena jeho průchodnost, což se nyní vyplatilo. Pokud se podíváte na staré fotografie mostů v obci, lze odhadnout, že jejich průchodnost byla asi o třetinu menší. Rovněž průchodnost ještě neupraveného koryta Lubě byla o mnoho menší. A tak pokud vše spočítáme, dospějeme k závěru, že by se 5 m³/sec rozlévalo po obci, a to by bylo za 5 krizových hodin 90.000 m³ vody. Pro větší názornost by toto množství dosáhlo na ploše 9 ha výšky hladiny 1 metr! Tak si zkuste představit dolní část obce. Po tomto posouzení nemám jakékoliv pochybnosti, že jsme v obci měli více jak stoletou vodu.

Před několika lety jsem četl článek, který na základě vědeckých poznatků rozdělil období na léta stabilní a léta chaotická. Každé období se střídá asi po 32 letech. Nyní jsme asi v pátém chaotickém roku, a tak si na léta stabilní musíme ještě nějakou tu chvilku počkat. I přes

tuto nepříliš radostnou vyhlídku si nenechme zkazit svátky jara a všem

Vám přeji hodně zdraví a pěknou pohodu.

Jiří Šup, starosta obce

Velikonoční zamyšlení

Nedávno se rozjařilo. Zima už nedokázala odporovat síle slunce, která každý den narůstá. Ještě před pár dny sněžilo a sněhové příkrývky přibývalo a najednou jakoby se vše obrátilo. Nasáli jsme vzduch a cítili jsme přicházející jaro. Jaro je pro nás znamením nového života, který se v přírodě začíná probouzet.

Prožíváme velikonoční svátky a i ony jsou znamením jara. Symbolem Velikonoc v naší zemi je vajíčko. Připočteme k tomu ještě všechna ta kuřátka a zajíčky. To vše mluví o novém životě. Také síla života nalévající se do vrbových proutků, ze kterých snad ještě naši kluci dokáží uplést pomlázky či žily, a nebo jak ji-

nak bychom mohli nazvat onu pomlázku, se kterou chlapci prohánějí děvčata.

Každé velké svátky musí nějak souznít s naší lidskou přirozeností nebo odkrývat hluboké touhy, které neseme ve svém srdci. Oslavy, jež neodpovídají člověku, a jsou jen uměle vytvořené, jako Svátek práce 1. května, časem odkryjí svou neaktualnost a plytkost. Přesto vedle Vánoc zůstávají Velikonoce až na druhém místě. Nemí to v tom, že by poselství Velikonoc nemělo takovou váhu, ale spíše v jejich větší náročnosti.

Vánoce sami o sobě hovoří o naději života, ale Velikonoce, to je poselství života samého. A víte, že

o životě je mnohem snadnější snít, než ho skutečně žít. Velikonoce v sobě nesou velmi hluboké poselství nového života. Něco, co by mělo překonat pomíjivost, všednost a tíži dnů života ztotočeného smrtí. Církev již dva tisíce let hlásá poselství, že hranice lidské smrti již byla překonána. A že se v našem životě naplněném někdy nebo mnohdy otročnou prací, utrpením a bolestí může pomalu rodit nový život jako ve vajíčku.

Veliké věci vznikají nenápadně a ve skrytosti. Tam také působí Bůh, a pokud chceme upřádat skutečnost nového života, do kterého máme jednou vstoupit. Velikonoce nám to připomínají. Nezapomeňme!

*Jiří Buchta
farář*

Výročí osvobození

Slaví se různá výročí, kulatá výročí narozenin osob, výročí založení spolků, založení a trvání obce (Drásov nedávno slavil 765 let) a mnoho dalších.

Slaví-li se však takové, které slaví celý národ, ba dokonce celý svět, tak to již stojí za důkladné povšimnutí. A k takovému výročí patří ukončení 2. světové války. V květnové dny si budeme připomínat 60 let od jejího konce a začátku mírových dnů v celé vlasti.

Jak probíhaly události a první dny osvobození v obci Drásov. Nahlédněme tedy do obecní kroniky a připomeňme si tyto dny tak, jak je zapsal tehdejší kronikář p. farář František Malík.

Osvobození Drásova přišlo v 8 hodin večer dne 9. května 1945. Tehdy občanstvo Drásova vítalo první sovětské vojáky u Zichovy hospody. Jelikož byl zničen most přes Lubi v Mezihoří, tak vojska směřovala k parku k Vinohradu a přes brod pod Klucaninou se vracela zpět na cestu k Tišnovu. Do rána postavili drásovští tesaři náhradní, ten však byl ihned vyměněný sovětskými ženisty.

Hned 10. května odpoledne ve tři hodiny byly konány slavné děkovné bohoslužby, jako dík, že obec byla uchráněna zloby válečné.

Téhož dne 10. května byla ve večerních hodinách konána

ustavující schůze MNV, tyto Národní výbory byly zřizovány podle instrukcí „londýnského rozhlasu“ a řeči prezidenta Dr. E. Beneše.

Předsedou MNV byl zvolen učitel Jan Konečný, ten byl však za několik dnů nahrazen. Ředitelem měšťanky byl zvolen p. Metoděj Straka. Členové MNV: Ondráček Otmar, Máčka Ed., Konečný Jan, Rašovský Vlad., Bednář Frant., Josef a Ludvík Rašovský, Frant. Malík, Jurka Karel a další ...

Prvořadé a nejtěžší úkoly: zajistit chod a pořádek obce. Dále zajistit zásobování obyvatelstva a vojska, dobytek pící, která se volně pásala. Bylo nutno každodenně dodávat pracovní síly na vojenské práce a k tomu koňské přípřeží.

Život se pomalu vracel do pracovního řádu. Rolníci první zahájili svou potřebnou a nutnou práci. Dělníci nastoupili do továren, aby uvedli v činnost rozvrácené dílny a provozy. Třídy ve školách byly vyčištěny (sloužily jako lazarety pro vojsko), takže školáci mohli po měsíci válečných prázdnin zasednout opět do školních lavic a začít se učit.

Nejhůře bylo s dopravou, vlaků málo, vagony přeplněny, běžně se dopravovalo na stupačkách.

Začal i život politický. Byly ustanoveny tři politické strany: komunistická, soc. demokratická a lido-

vá. Při volbách do MNV bylo paritní zastoupení těchto stran.

Dne 3. června konána slavnost osvobození v místní sokolovně. Průvod se shromáždil na nádvoří závodu Brow – Boveri a odešel do sokolovny. Tam byly předneseny básně a hlavní řečník byl politický vězeň z koncentračního tábora p. prof. Jan Kosík z Tišnova. 1. září 1945 byl ustanoven nový ředitel školy a to p. Antonín Uhlíř, který přešel z Kurišimi. 23. září byl vysvěcen v „Mezihoří“ nový jubilejní kříž, stojí dodnes. Světil jej Mons. Karel Skoupý, pozdější biskup brněnský. Kříž zhotovil kameník p. Karel Císař z Drásova, z drásovského pískovce.

Vznikla také nová měna, dnem 1. listopadu obdržel každý občan 500 Kč nových, staré bankovky přešly na tzv. „vázaný vklad“. Životní potřeby byly na lístky. V roce 1945 bylo na osobu a období např.: 6,25 chleba, 0,95 kg masa, 25 dkg tuku, 1,9 kg cukru, 5 kg mouky pšeničné, 35 cigaret. Pro pracující byly přídávkové lístky pro těžce a velmi těžce pracující. Dále šatenky na 250 bodů. Na panské šaty bylo potřeba 68 bodů, na košili 24 bodů, 1 m látky špatné kvality stál 200 Kč.

Důležitý hospodářský čin bylo 28. října zestátnění klíčového průmyslu, bank a pojišťoven.

Tolik poznatky a události z prvních dnů po osvobození naší ob-

ce Drásov v roce 1945, tak jak byly zaznamenány do obecní kroniky.

Od roku 1619 do zrušení roboty (pokračování z minulého č

Josef Stibůrek

Rok 1775 byl v Rakousku rokem vydání nového robotního patentu, na Moravě platícího od 7. září. Aby nemohly být povinnosti poddaných libovolně vrchností zvyšovány, byla pro každé panství zhotovena tzv. urbaniální faše, ve které byly zachyceny všechny závazky vůči vrchnostem. Tato poslední registrace poddanských povinností před zrušením robot byla na tišnovském panství pořízena 30. listopadu 1775. Za vrchnost je symbolicky podepsána Sapientii Veronikou Lojkovou z Netky, poslední abatyšší tišnovského kláštera před jeho zrušením v roce 1782.

V Drásově byly povinnosti poddaných tyto: sedláci platili ročně 20 zlatých a 6 kr. daní, na stálé činži pozemkové na sv. Jiří a sv. Václava 1 zl. a 7 kr., slepičí činže činila ve dvou letech jednu slepici, v přízi spředení 1 funtu čistého lnu nebo konopí. Čtvrtlánici platili ročně daní 7 zl. 42 kr., na stálé činži pozemkové po 27 kr., slepičí činže ½ slepice ročně a přízi ½ funtu lnu a nebo konopí ročně spředli a odvedli. Roboty v obou kategoriích zůstaly stejné, jako je známe z dominikální fáse. Z mlynářů platil Cyril Holub ročně na daních 19 zl. a 42 kr., na stálé činži pozemkové na sv. Jiří a sv. Václava 3 zl. 56 kr., místo plnění robotních povinností odváděl ročně do klášterního rentového úřadu na stálé činži 24 zlatých. Jan Mouka, který držel nyní menší z mlýnů po Andreami Dudáčkovi, platil ročně 13 zl. 42 kr. daní, na stálé činži pozemkové po 1 zlatém a 12 kr. a roboval celoročně se dvěma koňmi 2 dny v týdnu. Od sv. Jana do sv. Václava pak navíc jednou osobou 2 dny v týdnu pěšky. Na dani slepičí a v přízi odváděli oba mlynáři tolik co sedláci. Dokument zachycuje i nového usedlíka v chalupě zřízené na vrchnostenské půdě, která platil ročně z chalupy 4 zlaté a robotuje jednou osobu 1 den v týdnu po celý rok.

Urbaniální fáse poznamenává i výši desátkových platů. Dozvídáme se zde, že drásovskému faráři odvádí 17 lánků a 9 čtvrtlánků desátek v pšenici, žitu, ječmeni, ovsu, hrachu a prosu ze všech polí (s výjimkou 162 měřic zvaných Prejtaky, odkud se odvádí desátek vrchností). Zbývajících 16 lánků a 9 čtvrtlánků odvádí stejně vrchnosti, tj. tišnovskému klášteru. Současně dávají faráři sedláci a mlynáři po šesti a čtvrtlánici po třech kusech vajec ročně.

Vláda Josefa II. znamenala výrazné zásahy do systému politické, berní i soudní správy. Nejvýraznější změnou, kterou v tomto směru zaznamenali drásovští poddaní, bylo zrušení tišnovského kláštera. Na základě

císařského patentu ze dne

o zrušení klášterů rozjímavých a žebravých řádů bylo v Čechách a na Moravě zrušeno 9 mužských a 19 ženských klášterů. Klášter cisterciacek Porta Coeli v Předklášteří u Tišnova postihl tento osud 19. března. Toho dne byl zemským komisařem prohlášen za zrušený a jeho členky sekularizovány. Celé panství, oceněné na 286609 zlatých a 15 krejcarů bylo převzato náboženským fondem, který měl sloužit k výstavbě farní správy. Z náboženského fondu získal panství textilní fabrikant z Brna, Vilém svobodný pán Mundy.

Vilém Mundy, zbohatlý na válečných dodávkách, získal šlechtický titul 20. dubna 1789. Tišnovské panství si propachtoval v prosinci 1798 za 13829 zl. a 54 kr. roční činže. V některých pramenech se však objevuje i údaj vyšší. Necelý rok poté, 26.10. 1799, koupil celé panství i s nezbytným zařízením za 277179 zlatých a 35 krejcarů. I když šlo tehdy o značnou částku, nebyla to Mundyho největší investice, neboť v březnu 1802 přikoupil ke svému majetku od Prospera hraběte Sinzendorfa ještě panství veverka-říčanské, a to za 440000 zlatých a 800 dukátů klíčného.

Vláda Josefa II. přinesla i další změny - v roce 1781 vydání tolerančního patentu povolilo některá nekatolická náboženství a v témže roce byl zveřejněn i patent o zrušení nevolnictví. Poddaní byli tak nadáni některými právy, ale samo poddanství a s ním spojené roboty zůstaly zachovány. Josefovy reformy zasáhly i bernictví. Patent z roku 1785 nařídil, aby pro daňové účely byl sestaven nový katastr, který by objektivizoval odvody poddaných vůči vrchnosti i státu. Tento soupis pozemků, pro Drásov vytvořený v roce 1788, však platil pouze v letech 1789/90. Poté byla z rozhodnutí Leopolda II. berně až do roku 1820 rozvrhována opět podle katastru tereziánského.

Pro nás má josefínský katastr cenu především jako pramen umožňující sledovat hospodářské proměny obce. Základní novinkou bylo opuštění mařicového systému a zavedení jednotky, kterou bylo rakouské jitro čítající 1600 čtverečních sáhů (1 jitro = 0,5755 ha). Z celkové výměry drásovského katastru, která činila v roce 1788 1494 jiter a 1199 čtverečních sáhů (860 ha), připadalo na pole 657,3 ha, na lesy 82,3 ha, na pastviny 64,8 ha, na louky 46,3 ha a na zahrady 9,6 ha. Sumář zachycuje i 120,7 ha půdy tehdy zřejmě neobdělané, a proto nezaznamenané mezi užitkovou, která jedině podléhala zdanění.

Mimo vlastnictví jednotlivých rolníků vlastnila obec 31,7 ha půdy, ke kostelu náleželo 18,4 ha a lomnický statek zde vlastnil 11,5 ha. Přitom největší výměra u jednotlivce činila 22,23 ha. Pokud jde o počet obyvatel, Drásov se od poloviny 18. století příliš nerozrostl. Rozhodně se nezvýšil počet zemědělských usedlostí, těch bylo stále 49. Jinak josefínský katastr zachycuje dva mlýny, hospodu, kostel, školu a faru. Z pěti chalup sloužila jedna jako obecní pastouška a další zřejmě jako kovárna. Přesnější údaje nám chybí, neboť josefínský katastr pro obec Drásov se zachoval pouze v duplikátu z roku 1820 a postrádá kromě výše uvedených údajů všechna data sumárního charakteru.

Josefínské období přineslo i další změny. Po více než 120 letech byl náboženským fondem obnoven úřad duchovního správce v Drásově, zaniklý přenesením správy farnosti do Tišnova. Drásovská fara nebyla obnovena jako samostatná, ale stala se lokalití tišnovské farnosti. Prvním ustaveným knězem byl od roku 1784 Vojtěch Krátký, který tu působil do roku 1789, kdy jej vystřídal Antonín Karel Ruprecht. Ten zde setrval 22 let, a když v roce 1811 zemřel, byl pochován proti hlavním kostelním dveřím. Následovali v krátkých intervalech František Binko, Antonín Kneisl, který odtud odešel po dvou letech do Komína, a Josef Mašíček, který zde rovněž zemřel. Za Josefa Fettera, který byl lokalistou v letech 1829-37, byly provedeny některé stavební úpravy v kostele, proraženy nové vchody do sakristie a na kůr. Při těchto opravách byla v roce 1830 objevena stříbrná monstrance věnovaná kostelu roku 1601 Jáchymem Kosem, tehdejšími faráři. Krátce tu setrvali i Peterovi nástupci Maxmilián Puchly a Josef Svítíl. Usilovného duchovního správce se farnost dočkala až roku 1844 v Karlu Dědkovi.

Nejvýznamnější událostí přelomu 18. a 19. století byly napoleonské války. Drásova se válečné události dotkly bezprostředně dvakrát. V roce 1805, kdy v listopadu vtáhly některé francouzské oddíly do Tišnova a spížovaly v širokém okolí a v roce 1809, kdy nepřátelským vpádem trpěla celá oblast od srpna až do října. Farní kronika zaznamenává i další katastrofy, které obec postihly. 2. srpna 1817 to byla velká povodeň z průtrže mračen, 13. prosince 1823 požár, při kterém shořelo 19 domů včetně fary a 28. listopadu 1832 další požár, kterému padlo za oběť 8 domů.

V roce 1831 řádila na Moravě cholera, která si jen v Tišnově vyžádala

40 obětí. Na podzim tohoto roku postihla i Drásov a opakovala se ještě v roce následujícím. Vilém Mundy, majitel tišnovského a veversko-říčanského panství, zemřel 22. května 1805. Podle poslední vůle z 15. dubna téhož roku se dědici stali synové Jan a Bedřich a dcera Vilemína pod ručením své matky. 23. dubna 1807 byla pozůstalost odevzdána Janovi jako nejstaršímu. Ten panství spravoval jako celek až do roku 1821. 23. února tohoto roku odprodal Jan Mundy část majetku – tišnovské panství s výjimkou vesnic Komín, Bosonohy a Veverské Knínice, které byly připojeny k Veveří – Karlu Bedřichovi svobodnému pánu z Viettinghoffu, řečenému Schell ze Schellenbergu, tehdy pětaticetiletému.

Viettinghoffové byli šlechta původem z Vestfálska, jejíž jedna větev žila i ve Východním Prusku a Pobaltí. Právě z této větve pocházel Maxmilián z Viettinghoffu, který dne 24. ledna 1818

oddržel od Františka I. šlechtický titul pro rakouské země. Karel Bedřich, jeho bratr, byl c. a k. komořím a v době příchodu na Tišnov majorem mimo službu. Jeho činnost jako majitele panství se vyčerpávala především v neustálých sporech se sousedy i s poddanými, neboť „byl ducha nepokojného“. Karel Bedřich, řečený ze Schellenbergu vlastnil panství až do své smrti 5. srpna 1849. Vzhledem k tomu, že z jeho manželství s Ludovicou svobodnou paní von Loe vzešly pouze čtyři dcery, spravovala majetek po jeho smrti vdova. V době, kdy tišnovské panství drželi Mundyové a poté Viettinghoffové, nedošlo v Drásově k žádným převratným změnám. Jen zvolna se v obci zvyšoval počet obyvatel a stavení. V průběhu 20. let 19. století byly rozděleny 3 větší grunty, ale ani předposlední velký moravský soupis půdy pro daňové účely tzv. matrika výnosu pozemkového nezaznamenává výrazné rozdíly proti

předchozímu období. Tento katastr z roku 1820 konstatuje výměru obce o něco větší než v roce 1789. Oproti 1494 jitrům a 1199 čtverečním sáhům uvádí již 1509 jiter a 292 a 1/6 sáhu. K 1. květnu 1820 je obec odhadnuta na 10729 zlatých a 58 krejcarů výnosů a zatížena daní 1404 zl. a 54 kr. Matrika výnosu poskytuje i údaje o obyvatelích a domech. Znovu jsou zachyceny hospoda, kostel, škola a dva mlýny. Počet rolnických usedlostí vzrostl na rovných padesát. Poprvé se vedle sebe objevují pojmy fara – hospodářská stavení, ke kterým patří na 30 jiter polí a 2 jitra luk a lokalie – byt kněze, mající nezvykle vysoký počet světnic. Zvýšil se i počet chalup – je jich v Drásově včetně obecní pastoušky devět. Teprve od 30. let 19. století začíná stoupat počet drásovských usedlíků, do roku 1848 jich přibude dalších 11, vesměs domkařů.

Volejbal

Naši junioři a „A“ družstvo mužů dohrává letošní ročník 2004 -2005 již v „domácím prostředí“ a s jejich výsledky můžeme být velmi spokojeni. Také družstvo žáků hraje poslední turnaj 2. a 3. dubna, ale zatím není určeno, kdo bude pořadatelem. Všichni však pevně věří, že si své dosavadní umístění (8. místo z 12 družstev) zlepší, a to alespoň na celkové 6. místo krajského přeboru. Pro příští ročník však potřebujeme doplnit „přípravku žáků“ o další zájemce volejbalu z našeho regionu. **Zde nám mohou pomoci rodiče, a nebo prarodiče tím, že pošlou svoje syny, a nebo vnuky na tréninky žáků, a to ve středu, pátek a v neděli, od 1. května na hřištích za sokolovnu.**

Družstvo juniorů hostí v posledním dvojutkání v sobotu 26. 3. v 10.00 hodin a ve 12.00 hodin tým Šlapanic. Pokud skončí v letošním ročníku do 5. místa, budou i příští rok hrát I. juniorskou ligu, jinak by museli sehrát kvalifikaci o udržení v juniorské lize.

V celorepublikové soutěži „Českého poháru kadetů“ obsadili pěknou 5. příčku. **V historii drásovského volejbalu je to poprvé, kdy mládežnické družstvo hraje I. juniorskou ligu, což svědčí o dobré práci trenérů.**

Po skončení těchto zápasů se bude volejbal stěhovat na antuku, protože již v květnu budou zahájeny mistrovské zápasy okresního přeboru, kde máme dvě družstva a pevně věříme v postup do II. třídy krajského přeboru.

Letní sezónu začínáme již tradičně májovými turnaji žáků a juniorů a těšíme se na vaše povzbuzování.

Naše A-družstvo mužů postoupilo do kvalifikace o II. ligu.

V I. třídě volejbalového krajského přeboru mužů je již rozhodnuto. Čtyři kola před koncem této kvalitní soutěže bylo naše A-družstvo mužů na 1. místě s devítibodovým náskokem na druhou Lo. Ingstav a před posledním dvoukolem se tento náskok dokonce zvýšil na rekordních 10 bodů. Poslední dvoukolo

tím prakticky ztrácí na zajímavosti – Drásov sice bude hrát v hale svého největšího konkurenta, ale i v případě porážky nic nemění na skutečnosti, že naše „áčko“ získalo titul „Přeborník Jihomoravského kraje“. V zápasech v Komárově půjde už jenom o prestiž, i když se dá očekávat, že v drásovské sestavě dostanou příležitost především ti, na které během sezóny místo v základní sestavě nezbývalo.

Drásov tak během posledních tří let vyhrává podruhé krajský přebor mužů a postupuje do baráže o II. ligu. Kvalifikace se bude hrát od 29.4. do 1.5.2005, místo konání není ještě stanoveno. Vedení oddílu má zájem o pořádkání kvalifikace v nové hale při ZŠ v Drásově a pro uskutečnění této myšlenky dělá v současné době maximum. Případné přidělení kvalifikace o II. ligu do Drásova by bylo velkým přínosem pro propagaci a rozvoj volejbalu v celém našem regionu.

Josef Mrkos

Pozvánka pro všechny příznivce volejbalu

Zveme Vás na veřejnou výroční členskou schůzi, která se koná v jídelně sokolovny dne 1.4.2005 v 18.00 hodin.

Na programu bude zhodnocení roku 2004 a nástin perspektivy roku 2005.

Těšíme se na Vaši účast.

předseda oddílu Antonín Klouda

Foto – Fotoateliér Pavel Směkal, Tišnov

Ročník 6   Vydává zastupitelstvo obce Drásov   2005
Náměty, příspěvky, oblasly ode vzdávejte na OÚ Drásov, vhažujte do schránky
umístěné na dveřích OÚ nebo zaslejte e-mailem.

Náklad 400 výtisků   Vychází nepravidelně
Občanům je dodáván zdarma.
Uzávěrka dalšího čísla 20. června 2005.

